

Статия номер 1:

ВЪЗПРИЕМАНЕ ЗА ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА В ШОФЬОРИТЕ НА УЧИЛИЩНИ ПРЕВОЗИ

Али Чакър¹, Хакан Ордухан², Огуз Озярал³

РЕЗЮМЕ:

Поради бързото нарастване на населението в градовете трафикът на градски превозни средства се увеличава с всеки изминал ден. Основната причина за увеличаването на градското население е развитието на сектора на услугите и увеличаването на възможностите за работа в градовете, както и увеличаването на съотношението на работещите и следователно живеещите хора.

Тази плътност на трафика в провинция Истанбул се състои от хора, които тръгват за работа и училище, особено между 07.00 - 08.00 сутринта и 16.00 - 17.00 вечерта през делничните дни.

Поради тази причина това е най-важният елемент за създаване на култура на здраве и безопасност при работа за шофьорите на училищни автобуси, които трябва да се движат в тази гъстота на трафика всеки ден. Тъй като в училищните автобусни услуги могат да възникнат трудови злополуки по време на пътуване, разтоварване и товарене и е известно, че повечето от злополуките са причинени от неправилно поведение.

Измерването на възприятието за здравословни и безопасни условия на труд при шофьорите на автобуси и предприемането на съответните мерки също ще има положителен ефект върху екскурзоводския персонал, обслужващ заедно с шофьора, и учениците, които получават услугата.

В това проучване то се фокусира върху намаляване на материалните и морални загуби, които могат да възникнат при неизбежни произшествия и смущения чрез повишаване на осведомеността на шофьорите на училищни автобуси.

Статия номер 5:

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ЛИЧНИ ПРЕДПАЗНИ СРЕДСТВА ПРИ ГОРСКИ ПОЖАРИ, МЕЖДУНАРОДНИ СТАНДАРТИ

Паничаров Г., Тап Д., Кетен С., Чакър А.

Анотация

Този международен стандарт предоставя минимални изисквания за ефективност на личните предпазни средства (ЛПС) на пожарникарите, предназначени за продължителни периоди, по време на гасене на пожари в дивата природа.

Гасенето на пожари в дивата природа включва работа, извършвана предимно при летни температури и в продължение на много часове, по време на които пожарникарят може да развие високи нива на метаболитна топлина. Вследствие на това ЛПС трябва да бъдат леки, гъвкави и съизмерими с рисковете, на които може да бъде изложен пожарникарят, за да бъдат ефективни, без да създават прекомерен топлинен стрес за носещия ги [1].

Много е важно пожарникарите да бъдат обучени в избора, употребата, грижата и поддръжката на ЛПС, обхванати от този международен стандарт, включително разбиране на неговите ограничения.

Нищо в този международен стандарт няма за цел да ограничи която и да е юрисдикция, купувач или производител да превиши тези приемливи изисквания за изпълнение [2].

Редица органи-членки повдигнаха въпроси относно хармонизирането на методите за изпитване за различни елементи на ЛПС, напр. тестове за лъчиста топлина на обувки и облекло. Това е обстойно обсъждано, но изисква значително тестване и валидиране, преди да може да бъде разгледано в този международен стандарт.

Техническият комитет ISO/TC 94/SC 14 се съгласи, че това ще бъде приоритет за следващото преразглеждане. По същия начин, въпросът за тестване на комплекти ЛПС е разгледан съвсем малко и ще бъде допълнително проучен в следващата ревизия [3], [4].

Предвижда се да се направи оценка на риска, за да се определи дали ЛПС, обхванати от този международен стандарт, са подходящи за предвидената употреба и очакваната експозиция. Предвижда се оценката на риска да се използва, за да се определи какви видове ЛПС са необходими за главата, лицето, ръцете, тялото и краката [5].

Статия номер 6:

ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ПОЖАРОГАСИТЕЛИ ОТ ПРОТИВОПОЖАРЕН ХЕЛИКОПТЕР СРЕЩУ ГОРСКИТЕ ПОЖАРИ В „ГОРСКИ РЕГИОН ИЗМИР”

Паничаров Г., Тап Д., Кетен С., Чакър А

Водата винаги е била основата за потушаване на пожари както при горски пожари, така и при структурни пожари. Кофата за вода отстъпи място на помпата с раница, която от своя страна отстъпи място на преносимата помпа и система от маркучи през 20-те години на миналия век. Появата на надеждни механизирани превозни средства доведе до възможност за преминаване от теглени от коне към моторизирани противопожарни единици - с изключение на планинските райони, където достъпът беше труден.

През 30-те и 40-те години на миналия век пяната е оценена в проучвания, насочени към подобряване на пожарогасителните способности на водата. Бяха идентифицирани редица добавки, които подобряват разрушаващите характеристики на водата. Те също така намалиха склонността на пожарите да се разпалват отново.

Пожарни машини и самолети бяха използвани при оценката на водата, химикалите, оборудването и техниките за потушаване по време на операция Firestop през 1954 г. Многото положителни резултати проправиха пътя за редица нови

инструменти за потушаване на пожари в дивата природа, включително използване на химикали и самолети [5] [6].

До 1968 г. използването на пяна за гасене на горски пожари е било разследвано многократно, но поради лошо представяне, нужди от специализирано оборудване и ниското ниво на интерес не е проведено съгласувано разследване или

беше предприета развойна работа. Последните разработки в технологията за пяна създадоха подновен интерес към пяната като средство за гасене на пожари в дивата природа. Първата беше разработването и използването на системи за пяна със съгъстен въздух (CAFS). В тези системи пяната се генерира чрез инжектиране на съгъстен въздух в разтвор от вода и

пенообразувател, тъй като се изпомпва през маркуч. Въпреки че CAFS увеличи полезността на ограничените запаси от вода, това не облекчи проблема с пренасянето на големи количества пенообразуващ агент, тъй като наличните в търговската мрежа пенообразуващи агенти изискваха съотношения на смесване от 3 до 6 процента, [2].

Второто развитие беше въвеждането на нова фамилия синтетични въглеродородни повърхностно активни пенители. Тази пяна е разработена и въведена в Канада през 1985 г. Препоръчителната смес за разтвори на пяна на този концентрат е по-малко от 1,0 процента, в зависимост от характеристиките на горивото и пожара и използвания метод за генериране/нанасяне, намалявайки необходимото количество концентрат.

Статия номер 7:

ИЗСЛЕДВАНЕ НА ФРОНТА НА ГОРСКИ ПОЖАРИ

Тап Д., Чакър А.

ВЪВЕДЕНИЕ

Върховите горски пожари възникват на базата на приземния пожар и представляват допълнителен етап от неговото развитие.

Върховият пожар е пожар, при който изгарят корони и стволоче на дървета. Тяхното начало почти винаги е свързано с наличието на земен (струнен) огън. Той се разпространява в слоеве от околна шума, клони и малки храсти. Наличието на, най-често сухи клонки от дървета, вятърът и наклонът на терена също допринасят за превръщането на приземен пожар във върхов. При такъв пожар дърветата в гората са напълно унищожени. Развитието на върховия пожар, очаквано от вятъра, зависи и от гъстотата на дърветата, структурата на горящия материал (иглолистен или широколистен), влажността на дървения материал, метеорологичните условия (температура и влажност) и др. Много

често движението на предната част на огъня се нарича скокообразно движение, съвпадащо с предварителното загряване на подлежащите земни отпадъци и храсти. Това зависи от скоростта на пожара на газовия обмен и от отскока на искрата и главините.

След ефекта от предварителното загряване следва скок пред върховия огън и след това период на затишие и се подготвя нов скок. Според [1] развитието на горенето на приземен пожар е със скорост от 3-5 м/с освен това те са придружени и с голяма топлина. Те оказват силно влияние върху атмосферата. Нагретият въздух и продуктите от горенето водят до образуването на конвективен стълб над огъня. Тази конвективна колона, чийто диаметър може да надвишава 100 m, се издига до много голяма надморска височина. Пламъкът в средата може да достигне височина от 120 метра. Той също така изнася продукти от горенето, горящи клони и главини, поети от вятъра, и могат да се разпръснат на голямо разстояние пред огъня (до 700 м) и да провокират нови огнища на пожар. Мощният конвективен стълб увлича въздуха от избухването на огъня, правейки вятър около огъня, който усилва горенето.

Статия номер 8:

БИОЛОГИЧНИ РИСКОВЕ В ЛАБОРАТОРИИТЕ И БИОЛОГИЧНА БЕЗОПАСНОСТ

Туран Исанч 1, Галина ТОДОРОВА 2, Али Чакир 3

ВЪВЕДЕНИЕ

Лабораторните работници са изложени на видове потенциални професионални рискове за здравето, които включват инфекциозни материали и подобни.

Класификацията по фактори на най-често срещани инфекции при лаборантите са;

1. Бактериални инфекции: туберкулоза, менингит, стомашно-чревни инфекции, легионерска болест, дифтерия, коклюш и др.
2. Вирусни инфекции: хепатит-В, рубеола, варицела, херпесни инфекции, цитомегаловирусни инфекции и др.
3. Гъбични инфекции: кандидоза, дерматофитоза и др.
4. Паразитни инфекции: трипанозомоза, токсоплазмоза и др.

Инфекцията в лабораторията може да възникне чрез различни източници като кръв и други телесни течности, човешки тела, животински трупове и сурово месо, човешки или животински отпадъци като лица и урина, респираторни изпускания като кашлица и кихане, контакт с кожата, пипетиране през устата, инциденти с инфекция (патогенна култура - падане на земята), ухапване/одраскване от животно, центробежни злополуки,

порязване и проникващи наранявания (пробиване на инжектори, порязвания със замърсени стъкла или материали от аутопсия).

Бети А. Форбс гласи: „Причисляването на инфекциозен агент към ниво на биобезопасност трябва да се основава на оценка на риска. Критериите за оценка на професионалния риск се влияят от вида на манипулациите или дейностите, извършвани с причинителя, опита на лаборанта и инфекциозния агент.

По този начин всяка задача, процедура или дейност, изпълнявана в лабораторията, трябва да бъде анализирана за потенциалния риск за служителя, който изпълнява задачата [1].

Статия номер 9:

СИСТЕМИ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО В ПРОМИШЛЕНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Кемал Терзиоглу¹, Али Чакър²

РЕЗЮМЕ:

Ефективността на автоматичната спринклерна система при овладяване на пожари в складове е доказана с възникнали пожари и направени тестове. Особено ако няма автоматична система за разпръскване в сгради с голям капацитет за съхранение, е много трудно или дори невъзможно в много случаи да се достигне до горящите продукти и да се намеси ефективно.

От друга страна, много по-лесно е да се контролира огънят в сгради с автоматична спринклерна система, като количеството на консумираната вода в това съоръжение е много по-малко от това на сгради без спринклерна система.

Статия номер 10:

СИСТЕМИ ЗА ДИМООТВЕЖДАНЕ В ПРОМИШЛЕНИ ОБЕКТИ

Кемал Терзиоглу¹, Али Чакър²

РЕЗЮМЕ:

Димът в резултат на горенето идва от газа, генериран от изгарянето на твърди и течни частици и материали, пренасяни във въздуха. То създава петно от тъмна мъгла. Освен това може да бъде отровен и експлозивен, тъй като затруднява намесата. Всички тези проблеми могат да бъдат преодоляни чрез подходяща система за димоотвеждане. Системите за димоотвеждане могат да бъдат разделени на две, на първо място, като естествени и второ механични системи.

Но от своя страна критериите за дизайн са: Нуждите, архитектурните особености, структурите и площите на материалите, които могат да варират в зависимост от гъстотата на хората. Планираното моделиране за оптимална система за евакуация на дим се извършва в съответствие с международните стандарти и местните разпоредби. С резултатите, получени от моделите, започва процесът на проектиране, избор на подходящо оборудване и поставяне. Тези системи също са незаменими за тестове и периодична поддръжка.

Статия номер 11:

ВЪЗМОЖНИТЕ ЩЕТИ И ЖЕРТВИ, РЕЗУЛТАТ ОТ НЕЗАКОННО СЪХРАНЕНИЕ НА ПИРОТЕХНИЧЕСКО ОБОРУДВАНЕ: СЛУЧАЙ ОТ ЗЕЙТИНБУРНУ

Шахин Ипликчи¹, Ялчин Карагьозлер², Милена Кичекова³, Стефан Терзиев⁴, Али Чакър⁵

РЕЗЮМЕ:

В статията се разглежда случая с експлозията, която е възникнала, тъй като торпедо, фойерверки и кестенови материали са се запалили и експлодирали поради неконтролирано нагряване на работното място, където се съхраняват пиротехнически материали. Съдържание на веществата, което е установено в прахообразните материали по криминалистичната експертиза на местопроизшествието са: Бариев нитрат, алуминиев прах, железен прах, калиев хлорат и фосфор, карбонат, натриев нитрат, хлор, въглищен прах, барий и хлор, сяра, железен скрап, състав на магнезий и стронций.

Експлозивите обикновено се изследват в 2 основни групи:

а) Висока група (TNT, NH_4NO_3 +(ANFO), RDX-HMX-PENT)

б) Ниска група, която е главно като черен барут. В тази група обикновено се изработват огнестрелни оръжия, указателни табели и др.

Продължава нелегалното производство и монтиране на пиротехнически материали на работното място.

Фактът, че тези, които произвеждат и монтират пиротехнически материали, не получават достатъчно обучение по този въпрос, а също и въпреки че е ясно посочено в разпоредбите на Закон за труда № 4857 М.77 и Наредби за здравословни и безопасни условия на труд 2.4., както и наредбата за откриване на бизнес и лицензиране 6.24.26, заради липса на адекватен надзор и обучение на персонала на място, са настъпили толкова много човешки жертви, наранявания и значителни материални щети, а съдебните служители и други надзорни служители са били подложени на различни наказателни обвинения.